

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος π̣ά̣ Κε φ

Κ^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κ^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τ^{κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ηυ δο
κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ

πο μιναι και ε γει ραι τους τεθνε ω ω τας εν τη εν
δο ξω α να στα σειαν του

Δόξα

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

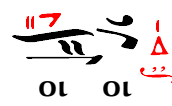
Ἦχος Δι-θ

Ευ αγ γε λι ι ζα Ι ω σηφ τω Δα βιδ τα θαυ μα
τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ ο φο
ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ νη σας με
τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι αγ γε λα χρη
μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε ον σω θη ναι
τας ψυ χα α ας η μων

Καὶ νῦν

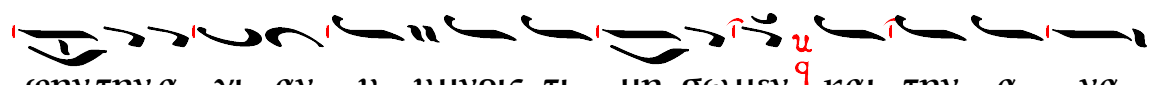
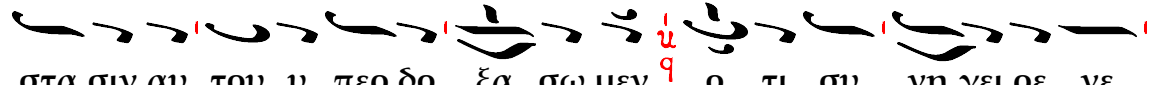
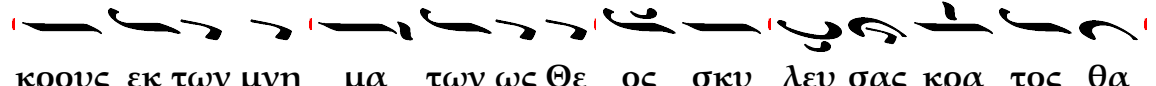
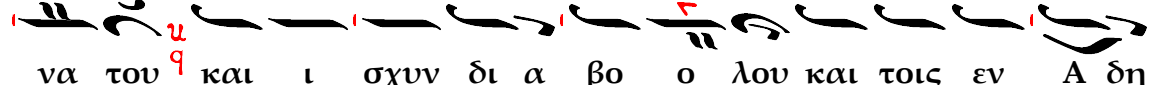

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σχ Χρι στε ο Θε ος η μων α
νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως εν
αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ πο α
στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον η λι ον της

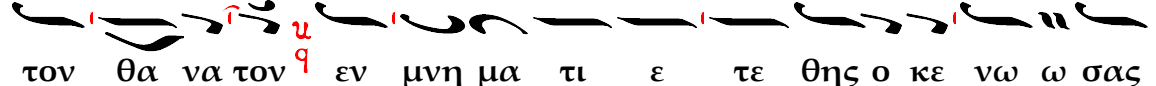

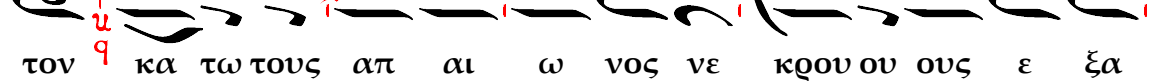

 δι και ο συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ

 υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

 οι οι

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Tον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν την τα

 φηνηταν γι αν υ υ μνοις τι μη σωμεν και την α να

 στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη γει ρε νε

 κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας κρα τος θα

 να του και ι σχυν δι α βο ο λου και τοις εν Α δη

 φως α νε τει ει λε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ...

Kυ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω σας

 τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε νω ω σας

 τα μνη ματα α νω στρα τι ω ται τον τα φον ε φυ λατ

 τον κα τω τους απ αι ω νος νε κρου ου ους ε ξα

νε στησας παν το δυ να με και α κα τα ληπτε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν

Ἦχος Δι

Πα Δ ευ τε ι δω μεν πι στοι π ε γε ννη θη ο Χρι

Πα Δ ζος α κο λ θη σω μεν λοι πον εν θα ο δευ ει

Πα Δ ο α στηρ με τα των Μα γων Α να το λησ των βα σι

Πα Δ λε ε ων α γγελοι υ μν ε ε σι α κα

Πα Δ τα πα αυστωσ ε κει ποι με νες α γραυ λ ε ε σι

Πα Δ ω δην ε πα α ξι ον δο ξα εν υ ψις οισ λε γο

Πα Δ ον τες τω ση μερον εν σπη λαι ω τε χθε εν τι

Πα Δ εκ τη ης Παρ θε ε ε ν και Θε ε ο το ο ο κ ε

Πα Δ εν Βη θλε εμ της Ι ου δαι αι αι ας

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν.

Ἦχος Κε φ

Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των αποστολων προσκυνησιν⁹ ο Πετροσε
βο α σοι γυναικες α πετολμησαν καγω ω ω
ε δει λι α σα⁹ ληστης ε θε ο λογησε καγω ηρ
νη σα μην σε⁹ αρα καλεσεις με τουλοι που μα
θη την²² η παλιν δειξεις με α λι ε αβυθου⁹ αλ λα
μετα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με⁹

Δόξα Πατρι και Υιῶ...

Κ^{κε}υρι εν μεσω σε προσηλωσαν οι παρα
νομοι των κα τα δικων⁹ και λογη την πλευραν σου ε
ξε κεντησαν ω ε λε η η μον²² τα φην δεκα τε δε ε
ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε ε στης
τρι η μερος⁹ ε δρα μον γυναικες ι δει ειν σε²² και
α πηγγει λαν απο στο ο ο λους την ε γερσιν⁹ υ περ
υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνουσιν αγ γε λοι ευ λο γη
με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι⁹

Καὶ νῦν

Ἦχος Δι

Τι θαν μα ζεις Μα ρι αμ τι εκθαμ βει σαιτωεν
σοι ο τι α χρο νον Υι ον χρο νω ε γεν νη σα
φη σι τϵ τι κτο με νϵτην συλ λη ψιν μη δι ι δα
χθει ει σα α νανδρος ει μι και πω ως τε ε ξω Υι
ον α σπο ρον γο νην τις ε ω ω ρα α κεν ο πϵ
θε ος δε βϵ λε ε ται νι κα ται φυ σε ως τα ξις ως
γε γρα πται Χρι στο ος ε τε ε εκ θη εκ
τη ης Παρ θε ε εν Βη θλε εμ της Ι ου
δαι αι αι αι ας

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϵ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη ο

ρω ων σε²² ε εν νε ε κροι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα⁹

τ ε θα να τ ε δε Σω ω ω τερ²² την ι σχυν κα θε λο ο

ον τα²² και συν ε ε αυ τω ω το ον Α δαμ ε γει

ρα ντα⁶ και εξ α δ ε παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ ε⁹

Tι τα μυρα συ μπα θως το ις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε ε γ γε ε το ταις μν

ρο φο ο ο ο ρο ις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ ε μνη η μα τος⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^{u q}

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον^{v 22}

προστο μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι^{u q} αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε^{v 22}

θη νϑ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε

τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ^{u q}

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι^{v 22} προς το μνη η μα σϑ Σω ω ω

τερ^{u q} ε νη χεν το αγ γε ε ε λϑ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νϑ^{v 22} τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τῶ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νῶ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τῶ τῶ Υι

ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^{u q} την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^{u q}

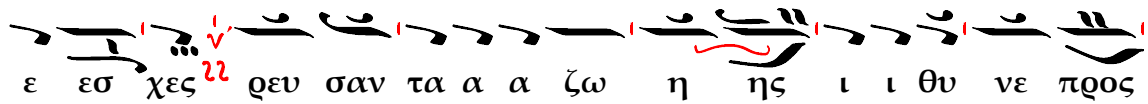
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῶ αι ω ω ω

ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u q}

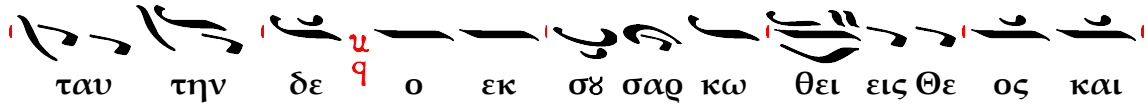
Ζ ω ο δο την τε κῶ ῥ ῥ σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

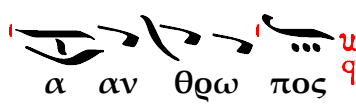
^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

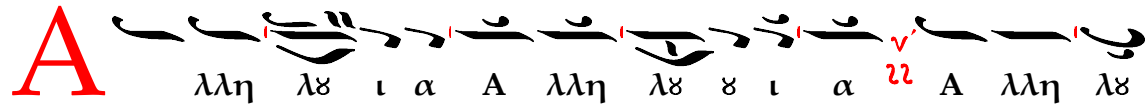
 ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

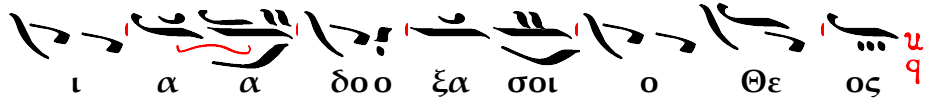
 ταυ την δε ο εκ σαρκω θει εις θε ος και

 α ανθρωπος

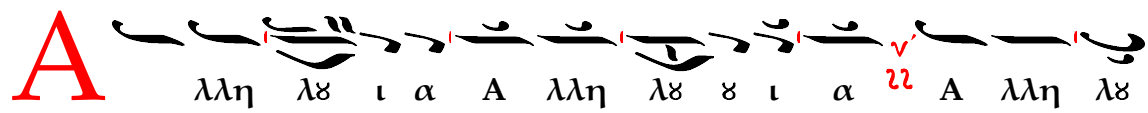
A

 λλη λια Α λλη λια Α λλη λ

 ι α α δοο ξα σοι ο θε ος

To` triltton.

A

 λλη λια Α λλη λια Α λλη λ

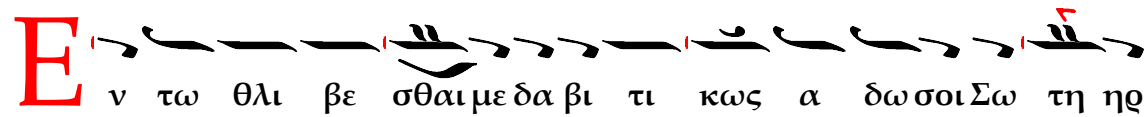
 ι ι α α δοο ξα σοι ο θε ο ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν
 ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις
 εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ
 Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

E

 ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω τη ηρ

 μου ρυσαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι ι ι

 ας

Τοις ερημικοις ζωη μακαρι α εστι θε

ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

χ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Αγι ω Πνευμα τι περι κρα τειται παντα τα

ορα τα τε ε συντοις α ορα τοις αυ το κρα τες γαρ

ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ στως

Αντίφωνον Β

Εις τα ορη ψυχη αρ θω μεν δευ ρο ε κει ει

σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δεξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε νη

σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

χ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω Πνευμα

τι ^υ ⁹ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των αι ω

νων α μην ^υ ⁹

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^υ ⁹ συ ει

θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα σι λευ εις

εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^υ ⁹

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ σβω

μεν Κυ ρι ι ου ^υ ⁹ χα ρας πολ λης πλη σθει σευ χας α να

πε ε ε ε εμ πω ^υ ⁹

E πι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι ουρ

γειται ^υ ⁹ πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο ο ο ον

νον ^υ ⁹

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα

τι ^υ ⁹ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των αι ω

νων α μην^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι α

^v ²² εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται^{u q} ως εν Πα τρι α μα τε

και Λο ο ο ο ο γω^{u q}

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^v ²² ο τι συ

βα σι λευ εις εις τους αι ωνας^{u q}

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^v ²² ο τι συ

βα σι λευ εις εις τους αι ωνας^{u q}

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου^v ²² ο τι συ

βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας^{u q}

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ϑ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον Κυ ρι

^χ ο ο ον ^Δ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

^χ ^Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ ^Δ και κα τα το πλη θος των οικτιο

μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ ^ϑ

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι ας

μθ ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με ^ϑ

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω ^Δ και η

α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν τος

Σ οι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω

πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν

τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δε ς ς γα αρ α λη η η η θει

αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι

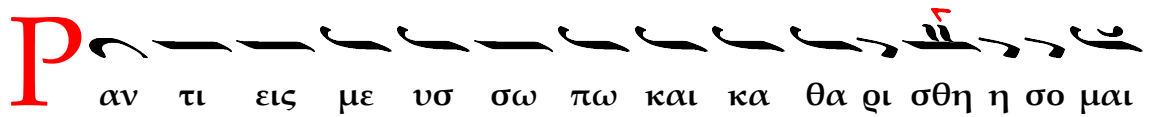
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι ας

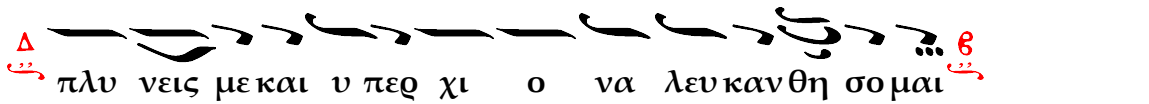
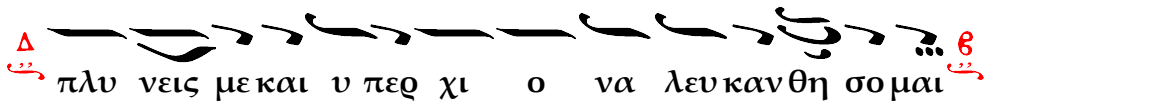
σ ς ε δη λω ω ω ω σα α α α ας μοι οι οι

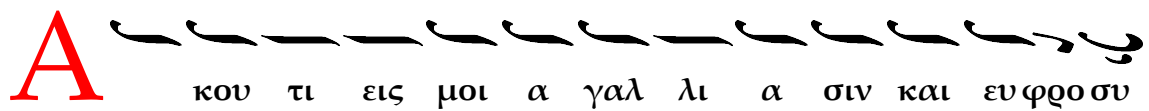
οι οι

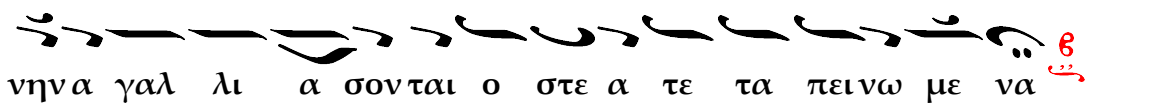
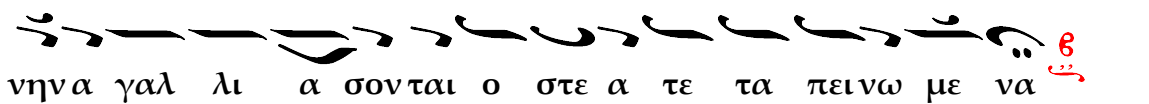
Ὁ α' χορός.

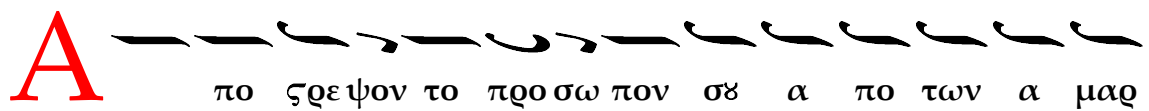
Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα

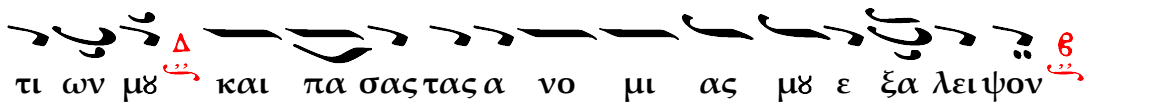
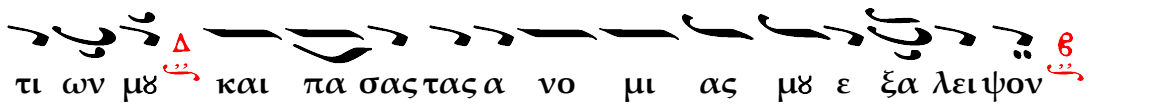
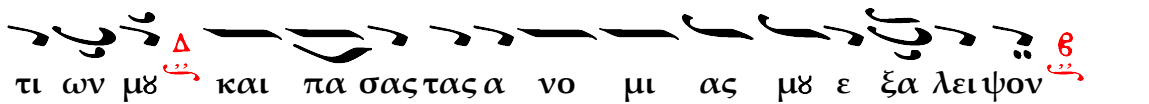
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

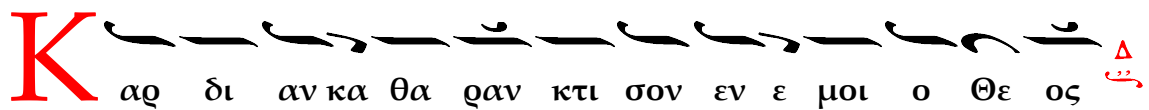
 πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

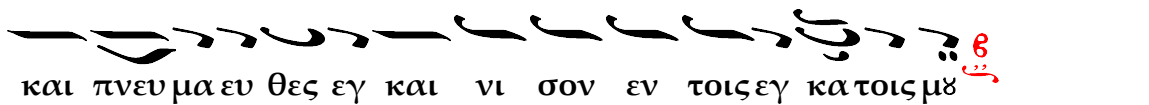
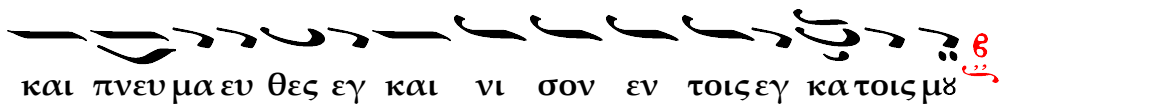
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσν

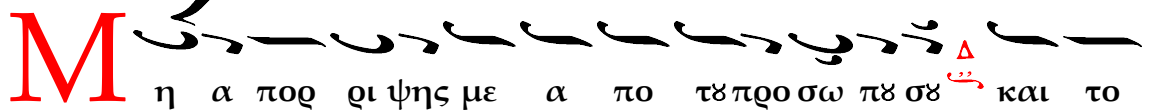
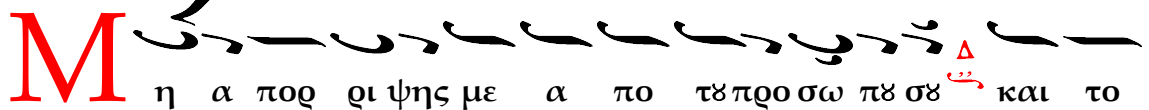
 νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

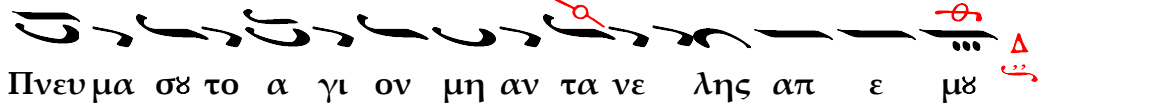
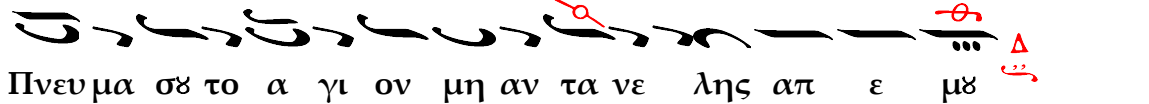
Α πο ζρεψον το προσωπον σε α πο των α μαρ

 τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λειψον

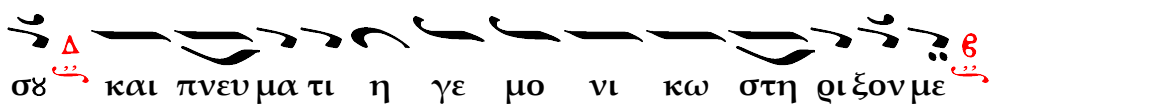
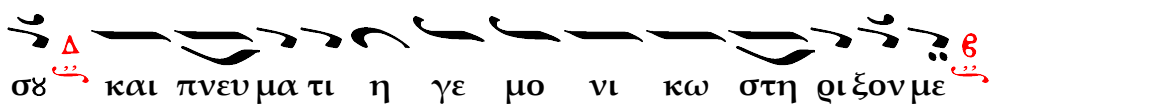
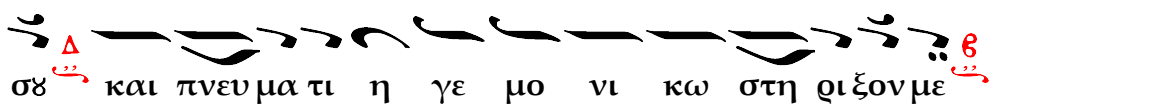
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

 και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σε και το

 Πνευμα σε το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

 σε και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δης σθ ^Δ και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρεψσσι ^ε

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την δι
και ο συνηνσθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το στο
μαμα α ναγ γε λει την αι νεσινσθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σαςθυ σι αν ε δωκα αν ^Δ ο
λο καυ τω ματα ουκ ευδο κη σεις ^ε

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξουδε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθτην
Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα
να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Το τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σ
μο ο σ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον
ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φ ρ κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν
Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἢ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ
στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα
μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην
λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς,
Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους
φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως
θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἢ κατάρα, ἢ λύπη πέπαυται· ἢ γὰρ

εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς,
χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν
Ἐρυθρὰν, ὁ συντριβὼν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ
βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Σὲ ἢ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγῆ, οὐ
στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα
μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην
λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς,
Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους
φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως
θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Λέλυται ἢ κατάρα, ἢ λύπη πέπαυται· ἢ γὰρ
εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς,
χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Τῆς ἑορτῆς

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ,
φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.
Ῥιδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὄν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεία σαρκωθεὶς· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία Λόγος καὶ Δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ
Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεὸς
δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας
ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς·
ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην.
Ἰωσήφ.

Ῥιδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ
σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ πατὴρ
γνωριζόμενος, τούτῳ σὺν παρῶρησίᾳ
παρεστηκώς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν
ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων
παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστῳ
Θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής,
Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς,
ἐπαναπέπαυσαι.

Δόξα.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ'
ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ

ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα ὡς ἀληθῶς!
μέγα ὑπὲρ πάντα, τὸ ἀξίωμα! διό,
ἀνευφημοῦμέν σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ
Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· οὗ
τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγείς, Ἰωσήφ σὺν
φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου
δύναμιν.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει
σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ
τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν
σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε
ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες,
τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ
προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες
Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῆς ἐορτῆς

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδάμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ

ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας
Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς
χείρῳ, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς
πεφυκώς καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ
κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα
βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν
Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας
ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τοῦ Μνήστορος. Ωιδὴ γ'.

Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως
ἐκλάμπαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων,
σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης
ἐνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός,
μάκαρ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραφτον

τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου,
Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς
καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει
σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Δόξα.

Ὑψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος
ταῖς πρώην σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ,
καθαρὸς δεδειγμένος· δι' οὗ ἅπαντες
ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν
πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων
Παρθένε ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα,
καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος,
τὸν καθ' ἡμᾶς ὄραθέντα Θεόν, ὕμνοις
ἐμεγάλυνεν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας,
καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος,
τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας,
καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας,
καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε·

διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανίου θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς, ὅμοιον.**

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐορτάζει ἐνθέως, τὸ

θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονὸς ὦ Παρθένε· Θεὸν
σεσαρκωμένον γάρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας·
Μάγοι πίστει δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ
Δαυῖδ νυνὶ τῷ Θεοπάτορι, Κόρη, τὰ ἄρρήτα
θαύματα.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος

τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῖδ πληροῦται ὁ
θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω
προσφέρει· στέφος γάρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ
λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ
τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον
σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος,
περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος,
καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν
λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος
ὑπέρχρονος, ὁράται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος,
φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ
τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς
Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς

δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν·
Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον

Τῇ λα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ρωμαίας.

Στίχοι

Οὐχ ὑλική σε χεῖρ, Μελάνη, καὶ μέλαν,
Θεὸς δέ, κἄν τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.

Πρώτη ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ
Ὁρφανοτρόφου.

Στίχοι

Πώλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει,
ᾧ βαλβὶς ἢ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, αἱ Ἁγίαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδεῖα, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχοι

Διπλοῦν τὸν ἄθλον, τρηῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας
ῥυμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Γάϊος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Πολλοὺς ἀνέτλη Γάϊος θεῖος πόνους,
καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ

τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.

Στίχοι

Τιμῶ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.

Ἐγὼ τὶ φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου·
«Τὸν Δαυῖδ εὔρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν»;

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὰ Χριστούγεννα .

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ᾠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ἄ ρα νων
α πα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω θη τε α
σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η και εν ευ φρο
συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
σαι

Ε σω σε λα ον θαν μα τερ γων Δε σπο ο της υ
γρονθα λα ασσηςκυ μα χερ σω σας πα λαι ε κων δε
τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα την πο λυ τι θη
σιν η μιν ον κατ ου σι αν ι σον τε Πα τρι και
βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν

ὠδή γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι αρ
ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε ν σαρ
κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο η
σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων α γι ος
ει Κυ υ ρι ι ε

Ν ευ σον προς υ υ μνης οικε των ευ ερ γε ε τα
εχ θρα ς ταπεινων την επηρ με ε νην ο φρυν φε ρων
τε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ θεν α κλο

νητον εστηριγμενης μακαρωδως τη βασει
της πισεως

ὠδή δ'

Ραβδος εκ της ριζης Ιεσου και ανθος εξ αυτης Χρισ-
του εκ της Παρθενου εβλασησας εξ ορουσ ο-
αινετος κατασκιουδα σε ος ηλθεσ σαρκω-
θεις εξαπειρανδρου ο αυλος και θεος δοξα-
τη δυναμεισ Κυυριε

Γενος βροτειου την αναπλασιν παα-
λαι αδων προφηη της Αββακυμ προμη νυ ει-
πιδεινα φρασως αξιωθεις τον τυυπον νεον
βρεφος γαρ εξ ορουσ της Παρθενου εξηλθε λα-
ων εις αναπλασιν Λογος

ὠδή ε'

Θεος ωνηρηνης Πατηρ οικτιρων της με

γα λησβλ λη ης σθ τον αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε χο
με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν θε ο γνω σι
ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ νυ κτος ορ θρι ζον
τες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα ανθρωω πε

Εκ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης πλα α
νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ρως
νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ γε ε τη
ελ θοις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τε την τρι βον καθ
ην α να τρε χοντες ε ευ ροι μεν κλε ος

ὠδή 5'

Σπλα γχνων Ι ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν ε
να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε
νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι
ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο ρον η ης γαρ

ἔχ υ πε ση ρευ σεως την τε κῶ σαν κα τεσ χεν α πη

η μα αν τον

Ναι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι οις ελ

θειν ε δει το και ζα λην α παρ κεσαι νυ γεις ε

γω ω δε τω τυ ραν νεν τος βε ε λει Χρι στε ε προ

σαν δω τον κα κω ων α ναι ρε την θατ τον μο λειν σε της

ε μη ης ρα θυ μι ας

ὠδὴ ζ'

Οι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βες προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ἔκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ρων Θε

ος ευ λο γη τος ει

Τω πα ντα νακτος ε ξε φαυ λι σαν πο ο θα α πλη

τα θυ μαι νον τος η γκι ςρω με νοι παι δες τυ ραν
 ν8 δυ συ θε ον γλω σσαλ γι ι αν οις ει ει κα θε πυρ
 α ασ πε τον τω Δε σπο τη λε γ8 σιν εις αι ω ω
 νας ευ λο γη τος ει

ὥδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει
 κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ 8ς ε δε ξα το φλε
 γει νε 8ς ως ου δε πυρ της θε ο τη τος Παρ θε ν8 ην
 υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ ν8 ντες α α να μελ
 ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις πα α σα τον Κυ ρι ον
 και υ περ υ ψ8 τω εις παν τας τ8ς αι ω νας

Μ η τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζ8 σι κο ο ρης
 οι της πα λαι ας πυρ πο λ8 8 με νοι νε οι υ περ

φυ ως κυ ςσαν ε σφρα γι σμε ε νην αμ φω δε
 δρω ω σα θαν μα τερ γι ι α μι α λα ς προς υμ νον
 ε ξα νι ι ση σι χα α ρι ι ις

Ωιδή θ'. Μεγαλυνάρια,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ωιδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον!
 οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν,
 τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ
 ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
 ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς

Μάγοις μηνυθέντα.

Τροπάρια.

Ἐξαίσιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι,
ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα
ἐτεκμήραντο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον,
τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Νεηγενές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ,
οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν; εἰς γὰρ ἐκείνου
προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης
ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος
φρουαττόμενος.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι,
Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεέμ τῇ
πόλει.

Ἠκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς
ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι
Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα

ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον,
ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην,
ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος,
ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα,
σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν
Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ
ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
- » Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος
- » Ὅση πέφυκεν, ἢ προαίρεσις δίδου.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα,
Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
- » Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος
- » Ὅση πέφυκεν, ἢ προαίρεσις δίδου.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ Κράτος.

Τύπους ἀφεγγεῖς, καὶ σκιάς παρηγμένας
Ὡ Μῆτερ Ἄγνη, τοῦ Λόγου δεδορκότες
Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης
Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος
Ἐπαξίως σὴν, εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην,
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας
Ὁ χριστοτερπής, λαὸς ἠξιωμένος
Νῦν ποτνιαῖται, τῆς παλιγγενεσίας

Ὡς ζωοποιῶ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η μ ὀ ὀ τ η ν τ ι μ ι
ω τ ε ε ρ α ν και εν δο ξ ο τ ε ρ α ν τ ω ν α ν ω ρ α τ ε υ
μ α τ ω ν

Μ υ σ τ η ρ ι ο ν ξ ε ν ο ν ο ρ ω και πα ρ α δ ο ξ ο ν
ο υ ρ α ν ο ν τ ο σ π η λ α ι ο ν θ ρ ο ν ο ν χ ε ρ ὀ β ι κ ο ν τ η ν
Π α ρ θ ε ν ο ν τ η ν φ α α τ η ν χ ω ρ ι ι ο ν εν ω ω α
ν ε κ λ ι θ η ο α χ ω ρ η τ ο ς χ ρ ι ς ο ς ο θ ε ο ς
ο ν α ν υ μ ν ὀ τ ε ς μ ε γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ν

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η μ ὀ ὀ τ η ν λ υ τ ρ ω
σ α μ ε ε ν η ν η μ α ς εκ τ η ς κ α τ α ρ α ς

Σ τ ε ρ γ ει ν μ ε ν η μ α ς ω ς α κ ι ν δ υ ν ο ν φ ο ο β ω ρ α
ο ν σ ι ω π η ν τ ω πο θ ω δε Πα ρ θ ε ν ε υ μ ν ὀ ς υ φ α ι ν ει ν

συ ντο νως τε θει γ με ε νδς ερ γω ωδες ε ζιν α λλα και
Μη τηρ σθε νος ο ση πε φυ κεν η προ αι αι ρε σις
δι ι δδ δ δ

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μδ δ τη
ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν δο ο
ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα τε ευ μα
α α α α των

Μυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο ρω
ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα νον το ο
ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νον χε
ρδ δ δ δ βι ι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα ατ
νην χω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε
κλι ι θη ο ο α χω ρη τος Χρι ι ζο ο ος ο
Θε ε ος ον α νυ μνδ ντες με γα α λυ υ υ

υ υ νοο ο ο μεν

Μεγαλυνον ψυχη η η μη ς τη
ην λυτρωσα με ε ε νην η η μα ας εκ της
κατα α α ρας

Στεργειν μεν η η μα ας ω ως α κι ι ιν δυ
υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πην τω ω ω πο ο
θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε υμ νς υ
φαι αι αι αι νειν συ υ υ υ ντο ο νως τε θη η γ με ε
ε νς ερ γω ω ω δε ες ε ε ς ιν α α
α λλα α και Μη τη η η ρ σθε ε ε ε ε νος
ο ο ο ση η η η η πε φυ υ κε ε ε ε
ε χε ε ε εν η η προ αι αι αι ρε σι
ις δι ι ι ι δ ς ς ς ς

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τ^Δ

ό β' χορός: ^ε
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τῆς Κυριακῆς. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβω μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφω, Δαυῖδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα, τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ γεννήσει καθυπούργησαν, Βηθλεέμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων, Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ἄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων, ἦχος Γα ρ

E ^{Γα} πε σκε ψα το η μα ^M α α α α α ας ^ε εξ

^{Γα} υ ψας ο Σω τηρ η μων ^ε α να το λη α να το

^M λω ω ω ω ω ω ν ^ε και οι εν σκοτει και αι σκι

Γα Νη
α ευ ρο μεν την α λη η θει αν και γαρ εκ της

Παθ θε ε ε ν ε τε χθη ο Κυ ρι ος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Πα
Π α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α

τω ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε

κε
το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ν ου ου ρα α

α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

Πα
ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω θε ε ω

Α
ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι

Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

κε
τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις

Πα
α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω θε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κῶμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

χ
σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φουυ ποτων πα
ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ τουου μνη η η
η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ της Θε ο ο
το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης
οι α σω ω μα τοι οι σουου Α α α α αγ γε ε ε
ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης οι φυ λα σσοντες σε
στρα τι ι ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται
τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται
δε τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ
στη η η ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δο ση
μιν αγ αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τσ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συν τρι

ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α
νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα α α
α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον τη ης α α
λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου τα φη η η ης
σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι λαι αι αι α ο εν
σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου με ε ε ε νος με
γασου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον
η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα
τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ
Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο
μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η μα
α ας πα θο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ

γελον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με ε ε ε

νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε εν τα

και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων α α

νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ει πα τε τοις

Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο σω ω ζων τα ας

ψυ χα α ας η η μων

Αινειτε αυ τον εν η χω σ α λ πι γ γ ος· αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ω σ πε ρ ε ξ η λ θ ε σ ε σ φ ρ α γ ι σ μ ε ε ν ο υ τ ο υ

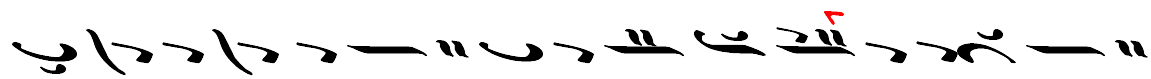

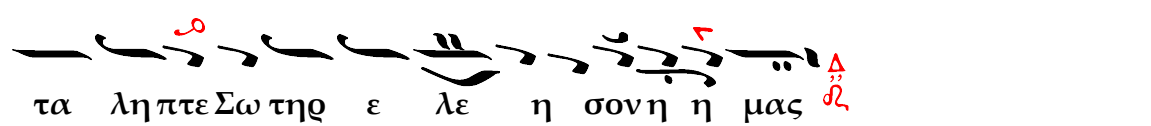
ο υ τ α α α α α φ ο υ ο υ τ ω σ ε ι σ η λ θ ε σ και τ ω ν θ υ ρ ω ν κ ε

κ λ ε ι σ μ ε ν ω ν π ρ ο ο σ τ ο υ σ Μ α α α θ η τ α α α σ σ ο υ δ ε ι

κ ν υ ω ν α υ τ ο ι σ τ α τ ο υ σ ω ω μ α τ ο σ πα α α θ η α π ε ρ κ α τ ε

δ ε ξ ω σ ω τ η η ρ μα κ ρ ο ο ο θ υ μ η η η η σ α σ ω ς

ε κ σ π ε ρ μα τ ο σ Δ α β ι δ μ ω λ ω π α σ υ π η ν ε ε γ κ α ς ω ς υ ι

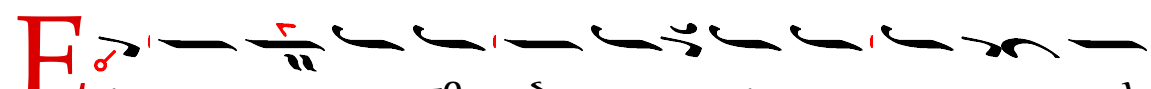

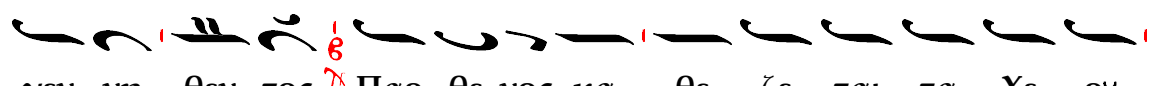
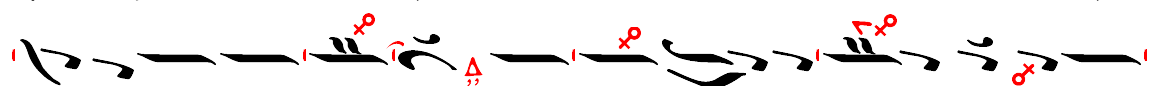
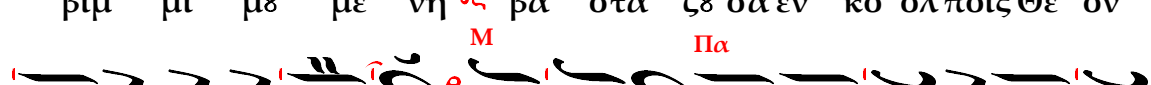
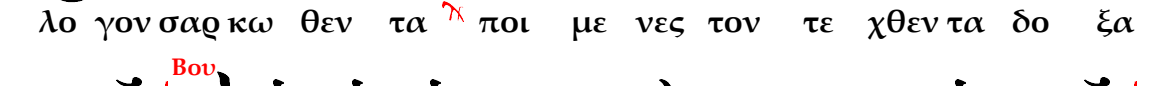

 ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο σμον η η λευ θε ε

 ε ε ρω ω ω ω σας ^{Πα} με γα σου το ε λε ος α κα

 τα ληπτε Σωτηρ ε λε η σον η η μας ^Δ

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, στιχηρὰ τῶν Αἰώνων.

Μέλος Εἰρημολογικόν.

Ἦχος *Λατος* Βου *ξ*

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ε υ φραι αι νε σθε δι και οι ου ρα νοι α γαλ

 λι α α σθε ^Δ σκιρ τη σα τε τα ο ο ρη Χρι στῶ

 γεν νη θεν τος ^β Παρ θε νος κα θε ζε ται τα Χε ρῶ

 βιμ μι μῶ με νη ^Δ βα στα ζῶ σα εν κο ολποις Θε ον

 λο γον σαρκω θεν τα ^Μ ποι με νες τον τε χθεν τα δο ξα

 ζῶ σι ^{Βου} μα γοι τω δε σπο τη δω ρα προ σφε ρῶ σιν ^β

 αγ γελοι α νυ μνηντες λε γῶ σιν ^Δ α κα τα ληπτε Κυ

 ρι ε δο ξασοι ^β

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο Πα τηρ ευ δο κη σε ο Λο γος σα ρξ ε γε
νε το και η Πα ρ θε νος ε τε κε Θε ον εν αν θρω
πη σαν τα α στη ρη νυ ει μα γοι προ σκυ νω σι ποι
με νες θαν μα ζα σι και η κτι σις α γαλ λε ται

Στίχ. ζ´. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Η ε ο το κε Πα ρ θε ε νε η τε κς σα τον σω τη
ρα α νε τρε ψας την προ την κα τα ραν της Ευ ας
ο τι μη τη ρ γε γο νας της ευ δο κι ας τς Πα τρος
βα στα ζα σα εν κο ολ ποις Θε ον Λο γον σα ρκω θεν
τα ου φε ρει το μυ στη ρι ον ε ρε ευ ναν πι στει
μο νη του το παν τες δο ξα ζο μεν κρα ζο οντες με τα
σα και λε γοντες α νε ρη μη νευ τε Κυ ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. η´. Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν την μη τε ρα τς σω τη ρος
την με τα το κον πα α λιν οφ θεισαν Πα ρ θε νον και

ροις πο λισ εμ ψυ χε τσ βα σι λε ως και Θε ου εν η
 Χρι ζος οι κησαςσω τη ρι ι αν ειρ γα σα το με τα
 Πα τσ Γα βρι ηλ α νυ μνσ με εν σε με τα των ποι με
 νων δο ξα ζο μεν κρα ζον τες Θε ο το κε
 πρε ε σβεευ ε τω εκ σσ σαρκω θεν τι σω θη ναι η μας

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δόξα τῶν Αἰνῶν.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω Πνε
 ε ε ευ μα α α α τι
 Α ι αι αι Αι μα α και αι πυ υ υρ και α
 τμι ι ι ι ι δα α α α α α κα πνσ
 ς ς ς ς τε ε ε ρα α α α τα γη η η ης
 α προ ο ει ει δεν Ι ι ι ι ι ω ω η ηλ
 αι αι μα α τη η ην σα α α αρ κω ω σιν
 πυ υ υ υρ τη η ην θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

τη η η η ηη η η τα ατ μι ι δα δε ε κα
 α α πνϛ ϛ το Πνε ευμα το ο ο Α α α γι ι
 ι ι ον το επ ελ θον τη Πα αρ θε ε ε νω και κο
 ο ο σμο ον ευ ω δι ι ι α α α α σαν με ε
 ε ε ε ε ε γα α α α το μυ στη ρι ι
 ι ον της σης ε να αν θρω ω πη η η η σε ε ε
 ε ως Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ σαρκω
 θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μν ην τε ϛ βο

ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠὴ Παφ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε δο

ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α την με γα

α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα

ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου Χρι

στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμη λεησον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο οσμη

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{ν'} ²² κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^ϕ ^u ^q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα Σε ^u (τρεις) ^q

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^{ν'} ²² ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο

ον με ^{ν'} ²² ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον Σοι ^u ^q

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{ν'} ²² του

ποι ει ν το θελη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου ^ϕ ^u ^q

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου ο

ψο με θα φως ^u ^q

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε ^u ^q

Α γι ος ο Θε ος ^{ν'} ²² Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν'} ²² Α γι ος

α θα νατος ε λε η σονη μας ^υ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^υ

Κ αι νυ υν και α ει ^υ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^υ

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μας ^υ

Αισματικόν.

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^υ Α α α α γι

ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^υ Α γι ος Α α α θα να α

τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα α α ας ^υ

Α να στα ας εκ τϛ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τϛ α α δου ^υ ε λυ σας το κα τα κρι μα

τϛ θα να τϛ Κυ ρι ε ^υ πα αν τας εκ των πα γι ι δων τϛ εκ

θρϛ ρυ σα μενος ^υ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο

στο λοις σου ^υ ε ξα πε στει λας αυ τϛς ε πι το κη ρυγ

μα' και δι αυ των την ει ρη νην πα ρεσ χες τη οι κου με
 ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρι΄ (110).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, ἐν
 βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι΄ 1)

Τ α ις π ρε σ βει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ε ρ σω
 σον η μας

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. γ'. Εξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε
ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων
εὐλογηθήσεται. (ῥια' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε
ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ῥια' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε
ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ῥια' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε
ν8 τεχ θεις ψαλλον τας σοι αλλη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας τω ν αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τὸ Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νος Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρθ΄ (109).

Στίχ. α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ΄ 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Ϟ

Η γεν νη σις σὺ Χρι στε ο Θε ος η μων α
 νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως εν

αυ τη γαρ οι τοις ασροισλα τρευ ον τες υ πο α
 στερος ε δι δα σκο ντο σε προσκυ νειν τον η λι ον της
 δι και ο συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ
 υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως έξαποστελεϊ σοι Κύριος έκ Σιών, και κατακυρίευε έν μέσω τών έχθρών σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϋΧρι στε ο Θε ος η μων α
 νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως εν
 αυ τη γαρ οι τοις ασροισλα τρευ ον τες υ πο α
 στερος ε δι δα σκο ντο σε προσκυ νειν τον η λι ον της
 δι και ο συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ
 υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετά σου ή αρχή έν ημέρα της δυνάμεώς σου, έν ταϊς λαμπρότησι τών άγιών σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σϋΧρι στε ο Θε ος η μων α

νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως εν
 αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ πο α
 στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον η λι ον της
 δι και ο συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ
 υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι
 οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-θ

Εκ γα στρο ος προ ε ω σφο ρθ ε γεν νη σα α
 α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα με λη θη η
 σε ται συ Ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την
 τα α ξιν Μελ χι σε δεκ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν

ό β' χορός:
 ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Ἦχος π̄̄ Κε ρ

Τ^{κε}ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι⁹ τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
 νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν⁹ ο τι ηυ δο
 κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μειναι⁹ και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του⁹

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σα χρι στε ο θε ος η μων^ε α
 νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως^ε εν
 αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες^ε υ πο α
 στε ρος ε δι δα σκο ντο^ε σε προ σκυ νειν τον η λι ον της
 δι και ο συ υ υ νης^ε και σε γι νω σκειν εξ
 υ υ ψα α να το λην^ε Κυ ρι ε δο ξα σοι^ε

Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Ε υ αγ γε λι ι ζ I ω σηφ τω Δα βιδ τα θαυ μα
τα τω Θε ο πα α το ρι Παρ θε νον ει δεσ κυ ο φο
ρη η σα σαν με τα μα γων προ σε κυ υ νη σας με
τα ποι με νων ε δο ξο λο γη σας δι αγ γε λω χρη
μα τι σθεις ι κε τευ ε Χρι ζον τον Θε ον σω θη ναι
τας ψυ χα α ας η μων

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θαυ μα του ροι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων
αν ε λα βε τε α αν δο ο τε η μιν

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα φ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον υ πε ρ
σι ον τι ι ι κτει και η γη η το σπη
λαι ον τω α προ σι τω προ σα α α α γει
α γγε λοι με τα ποι με ε ε ε νων δο ξο λο

γϝ ϝ σι⁹ Μα^Δγοι δε^Δ με τα α στε ε ε ε ρος
 ο^Δδοι πο ρϝ ϝ σι⁹ δι η μας^{Νη} γαρ ε γεν νη η
 η^Δθη παι^Δ δι ον νε ον ο προ αι ω νων Θε^Δ ο ο ο ο
 ο^{Νη} ος^ν

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος π̣ά Πα ϝ

A μη η η ην Α γι ι ος ο Θε ε ε ος²² Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος⁹ Α γι ι ο ος α α θα α να
 α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η μας⁹

Τὸ τρίτον.

A α γι ος^Δ ο ο Θε ε ε ος²² Α α
 α γι ος Ι σχυ υ υ ρος⁹ Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η η
 μας⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω²² και Α
 γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι⁹

K αι νυ υ υ υν και αι α α ει ²² και ει εις τες

αι αι ω ωνας των αι ω ω νων α α μην ²²

A γι ι ο ος α α θα ανα α το ο ος ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας ⁹

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μισ

Α Πα α ρα α α α α α α γι Νη Πα ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α α

α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε ο ο

ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο ο

το ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε τε

ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε εμ

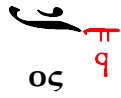
τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε ε

το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο τε ε

ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε εμ

Ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

 Α Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι Πα
ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α α α
α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ ρο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος Πα

Κράτημα

 Τ ο ο ο τ ο ο ο ο ο τ ο ο ο ο ο
τ ο ο ο τ ο ο ο τ ο ο ο τ ε ε ε ε τ ε
ε ε ε ρ ρ ρ ε ε ε ρ ρ ρ ε ρ ρ ε ρ ρ ε ρ ρ ε
τ ε ε ε ε ρ ρ ρ ε ρ ρ ρ ε ρ ρ ρ τ ε ε ε
τ ο ο ο ο ο τ ο ο ο ο τ ο ο τ ο ο τ ε
ε ρ ρ ε ρ ρ ε ρ ρ ε ρ ρ ρ ε ρ ρ ρ ρ ε ρ ρ ρ ε
I ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι

ος
9

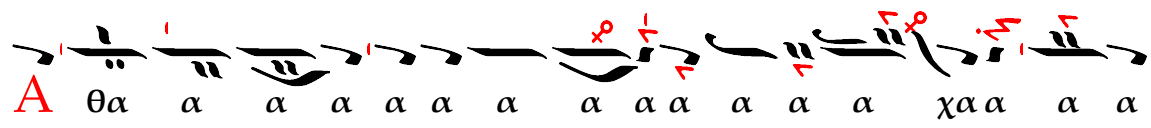
A α α α ρα α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος α
θα α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α

Κράτημα

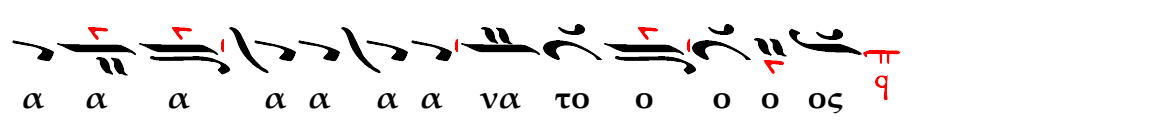
A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε ρα α
λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε ε τε
ρι ρε ε ρε ε τε ε ε τε ε ε τε
ρι ρε ε ρι ρι ρι ρε ε ρε ε ρι ρι ρι ρε
ε ε ε ρι ρε ρε ρε ε ε ε εμ τε ρε
ρι ι ρε ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
ου ου ου τε τε ρι ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
ε ρε ε ρε ε ρε ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

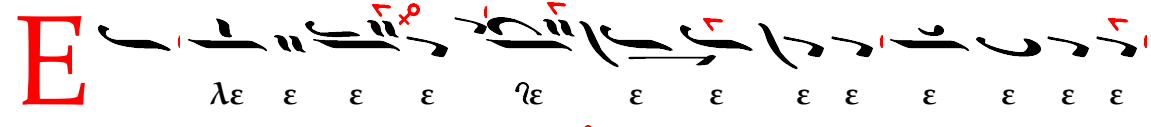
 Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

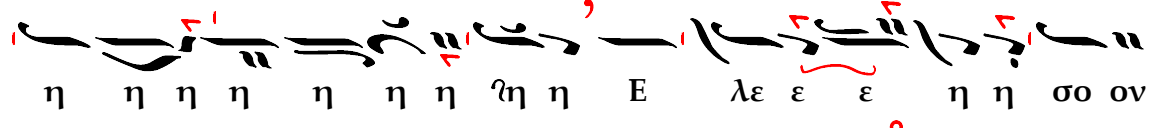
 Α θα α α α α α α α α α α χα α α

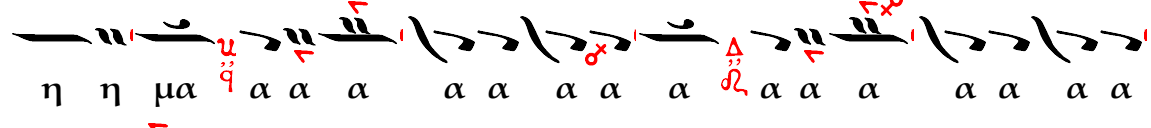
 α α α α α να το ο ο ο ος

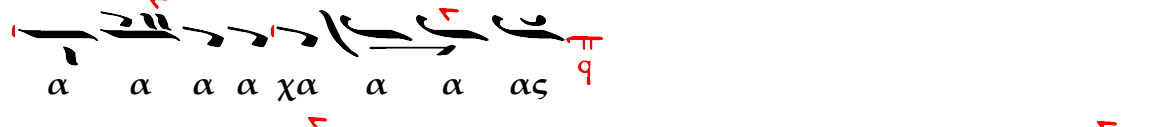
 Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε

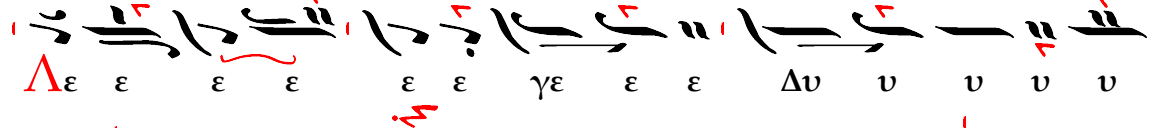
 η η η η η η η ηη η Ε λε ε ε η η σο ον

 η η μα α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α χα α α ας

 Λε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

 υ νά α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

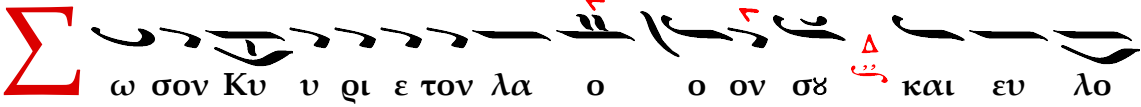
Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς κζ').

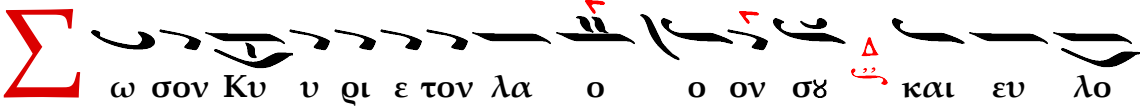
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦχος πλ. β' Δι-θ

 Σ ω σ ο ν Κυ υ ρι ε τον λα ο ο ο ν σ ε και ευ λο
 γη σ ο ν την κλη ρο νο μι α αν σ ε

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

 Σ ω σ ο ν Κυ υ ρι ε τον λα ο ο ο ν σ ε και ευ λο
 γη σ ο ν την κλη ρο νο μι α αν σ ε

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

 Σ ω σ ο ν Κυ υ ρι ε τον λα ο ο ο ν σ ε και ευ λο
 γη σ ο ν την κλη ρο νο μι αν σ ε ε

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 5-8)

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἀλληλουΐα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 68').

Ἦχος Δι

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α α λληηηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Ἦχος
 Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς και ε λε η η η η σαι

αι η η η μας Δ

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α α λληηηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ

Ἦχος
 Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς και ε λε η η

η η σαι αι η η η μας Δ

A λληη λϑ ι̇ ι̇ α Δ A λληη λϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Δ A α α α α α λληηηη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ σ̣

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι ο ι ο ι ο ι

οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος πλ. α'

Ἦχος Πάφ

Ο ^{Μ Πα} ι τα α α α α α α α ^{Νη} Χε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Νη}
^Μ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ^{Πα} Χε ρου ου
^{Κε} βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ χυ υ υ υ
^{Πα} χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι
η ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ σι ι κω ω ω ω ω
ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει
κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και τη
^{Δι} ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ^Δ τρι α α α α α α α
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο
το ον τρι σα α α α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α α α γι ι ο

ο ο ον ^πυ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον

^{Πα}προ σα α α α δο ον τε ε ε ες ^ππα α α α α

^{Νη}α α σα α αν τη η η η η η η η η η η ην βι

^{Δι}ι ο ο πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

^{Πα}κη η η η η η η η ην ^Δα α α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα α α α α

α α α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι μνα α α αν ^π

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

^{Κε}ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι}λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

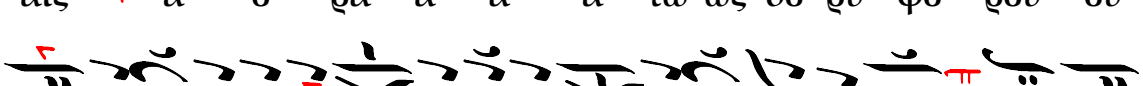
ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

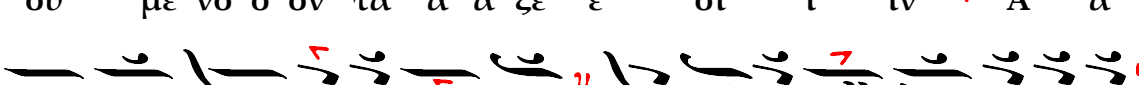
ε α α α α α α α α ^{Πα}των ο ο ο ο λω

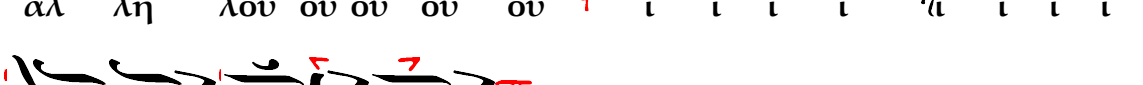
ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ^π

Τ α ι ς α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι κ α ι α ι α ι α ι α ι

 α ι ς ^{Δι} α ο ρ α α α α τ ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ

 ο υ μ ε ν ο ο ο ν τ α α α ξ ε ε σ ι ι ι ν ^π Α α

 α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ ^υ ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 α α α α α α α α ^π

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{κε} α ρα α α σχϞ Κυ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Καὶ τῷ Πνεύματι ἁγίῳ
καὶ τῷ Πνεύματι ἁγίῳ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
η η ι σχυς μδ ^{κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α
^{Πα} α μδ και κα τα φυ γη η μδ και ρυ υ υ υ υ
υ υ στης μδ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ μα
^{κε} Τρι α δα ο μο ς ς ς ^{Δι} σι ι ον και α
χω ω ω ω ω ω ω ρι στον

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως

Κ ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σδ

Ε ^{κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι και

ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος
 Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η
 γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι ζοις
 ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με ε νος εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α α ο
 εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ζοις

Α α α μην **Α** α α μη ην
Σ ε ε υ μν θ θ θ θ θ θ μεν σε
 Ευ λο γθ θ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ
 ρι ι ε και δε ε ο ο ο με θα α α α α
 σου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου, α 345', Ι.Α.)

Εἰς τὰ Χριστοῦγεννα, Καταβασία Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Μ^{Κε} ε γα λυ νο ον ψυ υ χη η μ ς ς ς τη ην
Μ^{Κε} τι μι ι ω ω τε ε ε ραν και εν δο ο ξο ο τε ε
ραντων α α α α νω στρα τε ε ευ μα α α α

των

Μ υ στη η η η ρι ι ο ο ον ξε ε ε ε
ε ε ε νον ο ρω ω ω και αι πα α
α ρα α δο ο ο ξον ου ρα νον το ο σπη λαι
ον θρο ο ο ο νον Χε ρ ς ς βι κο ο ον
τη ην Πα αρ θε ε ε ε νον την φα α α α
τη ην χω ω ρι ι ι ι ον ε εν ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω α νε κλι θη ο α
α χω ρη τος Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε
ος ο ον α νυ μν ς ς ς ν τες με ε ε ε

 ω ω ω ω χω ω ω ω ω χω ω α α α α τω ω

 λα ω ω ω α α αυ του ου ου ου ου ου ου

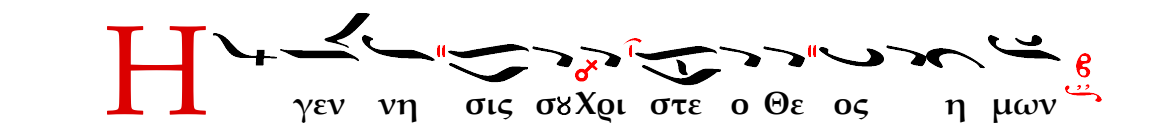

 Δι Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι α α α α α α

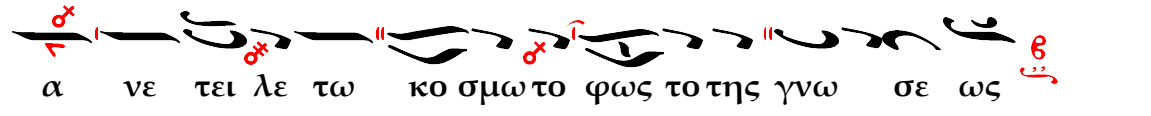

 α α α α α α α α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

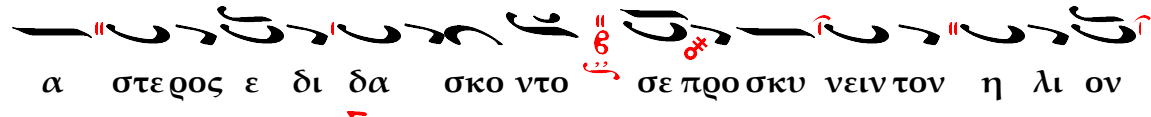
Η γεν νη σις σῶ Χρι στε ο Θε ος η μων

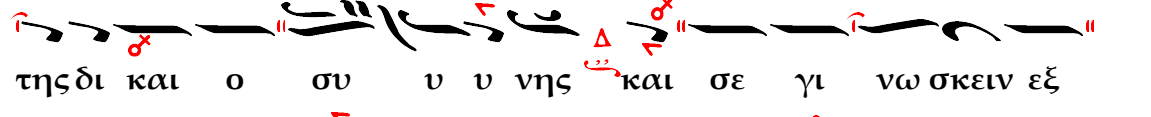
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ πο

 α στερος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον η λι ον

 της δι και ο συ υ υ νης και σε γι νω σκειν εξ

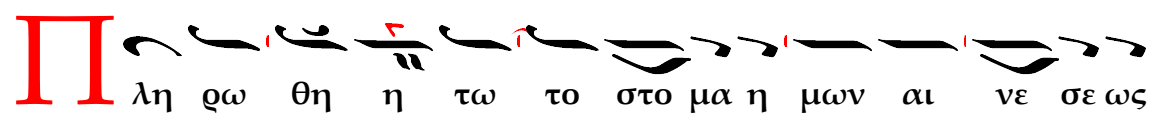

 υ υ υ ψα α να το λην Κυ ρι ε δο ξα σοι

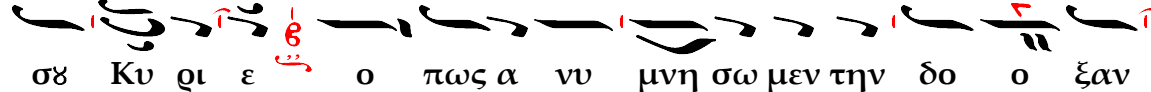

 οι οι

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σῶ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

σὸ οτι η ξι ωσας η μας των α γι ων σμε
τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σ A λλη λδ ι α
A λλη λδ ι α A λλη λδ ι α α α